

натично верующи в гения на своето отечество, намираме и един краен демократизм — заключаващ мировжзрението на строителите на нова България. И една националистическа френезия и патриотическа екзалтация на чувственост и фурия на народните водачи през тия времена наелектризираха на рода в борбите му за извоюване светли бжднини... С великите си подвизи тая епоха поражва вжображенията ни, завладява умовете ни, — днес, когато кални и яростни борби господствуват.

Всред днешните големи бури и тежки дни на лжкатушетние и безпжтница, ние виждаме в ония времена, рисувани в мемоарите, трезвите и строго определени пжтища, водящи само към спокойствие, творба и умереност.

И нека всички се вгледаме в ония времена, гдето ще намерим акцентите на един горд и повелителен език на народните водачи и народния престиж — образци и добродетели, които можем да намерим само в древността и в френската революция...

Великата борба за изграждането на България като независима политическа и стопанска единица, изнесена от титаническите фигури на нашето време от сжединението насам, чиято дейност е изпълнена с безгранична любов към родината за чиито свободи нейните представители сж мрели, днес вджхновява великите дела, вжодушевява поколенията, гради бждещите идеали и прави историята незабравим спомен.

В тая насока мемоарите на Д-р Геннадиев трябва да бждат високо оценени.

П. Думанов